

Q. D. B. V.
DISPUTATIO INAUGVRALIS MEDICA,
SISTENS CASVM
DE
COLICA FLATVLENTA
INCOLIS GEDANENSIBVS
FREQVENTISSIMA,

QVAM
SVB PRÆSIDIO ALTISSIMI,
MAGNIFICO VNIVERSITATIS RECTORE
AC PRO-CANCELLARIO,
REVERENDISSIMO ET PER-ILLVSTRI DOMINO,
DOMINO
CHRISTOPHORO IGNATIO
DE GVDENVVS,

EPISCOPO ANEMORIENSI,
VFRAGANEO ERFORDIENSI, EMINENTISS. PRINCIP. ELECTORIS MOGVNT.
CONSIL. ECCLESIAST. EJVSDEMQVE PER THVRING. IN SPIRIT. SIGILLIE.
J. V. D. INSIGN, ECCLES. COLLEG. S. SEVER. CANON. CAPIT.
ET SCHOLAST.

INDVLTV ET CONSENSV GRATIOSÆ
FACVLTATIS MEDICÆ
IN ALMA AC PERANTIQVA HIERANA
PRO GRADV DOCTORIS
NA CVM PRIVILEGIIS ATQVE IMMVNITATIBVS HVIC
DIGNITATI COMPETENTIBVS LEGITIME OBTI-
NENDO

PVBLCÆ ET PLACIDÆ ERVDITORVM DISQVISIONI SVBMITTET
Gottlob Nordhusa-Thuringus,
Medicinæ Practicus Gedanensis,
AD D. XXVIII. JUNII ANNO MDCC XXVI.
IN AVDITORIO MAJORI COLLEGII MAJORIS HORIS CONSVETIS.

PROŒMIUM.

Entriculi & intestinorum canalem nervoso-membranaceum fertilem morborum fomitem fovere, minerisque morboſis ſolennem quaſi officinam præbere, unanimi conſenſu credunt Medici. Quum is enim alimentorum præparationi, particularum ſalubrium & nutritiarum ſecretionibus, heterogenearum excretionibus promovendis in ſtatu ſecundum naturam inſervire debeat, his neceſſariis functionibus non legitime ſuccedentibus præternaturalis exinde ſtatus, ſeu ataxia & anomaliæ motuum ſubſequi ſolet. Interroganti autem, cur & quomodo hujus canalis functiones non rite procedant, ſequentia paulo intimius ſunt perſcrutanda. Primo namque ali-

mentorum quantitate immodica homines gulæ indulgentes sibi ipsis nocere solent, dum majorem ciborum copiam assumunt, & nullam proportionem ingestorum cum viribus ventriculi observant, cum tamen optime scire debeant, quod omne nimium naturæ inimicum, & secundum CELSI verba nunquam utilis sit nimia satietas. Quam ob rem intemperantia gulæ dira generis humani carnifex haud inepte nuncupatur. Ingestorum porrò qualitatem vitiosam vitiosos primarum viarum humores generare posse, nemo in dubium vocabit. Præterea plures succi fermentescibiles, ut saliva, mucus, bilis quoque depravata, cum multis aliis causis, in hunc canalem, tanquam multorum morborum fontes confluunt, ubi propter intestinorum plicas, valvulas, flexuras & anfractus collecti hærent, & nisi motu progressivo celeriter expellantur, stagnatione pessimam naturam induunt, morbosque produciunt tristissimos. In quorum censum vel maxime veniunt *Colica flatulenta*, præcipue autem illa, qua *Incole Gedanenses* frequentissime adfliguntur. Cujus morbi indoles præterlapso sex annorum spatio

mihi innotuit, quo temporis intervallo *in civitate Gedanensium amplissima* medicam Praxin sub divina gratia exercui felicissimam. Quemadmodum autem *speciminis inauguralis* loco hanc *Dissertationem* conscripsi, ita quoque publicæ Virorum peritissimorum censuræ illam subijcere placuit. In tria tantummodo Capita eandem dispescui, quorum Caput primum recensabit *Casum de Colica flatulenta*, cum hujus morbi completa historia, ex compluribus observatis & adnotatis circumstantiis prognata, alterum continebit *resolutionem hujus Casus Pathologicam*, tertium *reflectionem Therapeuticam in se* comprehendet. Faxit SUMMVM NVMEN, ut omnia cedant in *Dei T. O. M.* gloriam, proximique salutem.

CAP. I.

SISTENS CASVM DE COLICA FLATV-
LENTA INCOLIS GEDANENSIBVS
FREQUENTISSIMA.

§. I.

VIdua honesta 39. annorum Gedani nata & educata, spongiosi habitus corporis, sanguinolenta & carnis plena, hilarioris & sensibilibioris animi,

ad iracundiam vero & terrorem valde proclivis, ante pubertatis annos, priusquam tributum Lunare perfol-
veret, conqueſta eſt de continuis doloribus colicis,
cum maximis flatulentiis, palpitatione cordis, & alvi
obſtructione junctis. Uſurpatis autem nescio quibus
medicamentis colici dolores quidem ceſſarunt, reman-
ſit tamen venter tympani inſtar tenſus, & flatibus re-
pletus, cum pectoris anguſtia & capitis dolore inten-
ſiſſimo. Medicus in conſilium vocatus his ſympto-
matibus removendis varia præſcripſit medicamina,
quibus aſſumptis, perque tempus continuatis, mitius
factum eſt malum, non vero penitus ſublatum.

§. II.

Postquam autem prima vice menſtrualis profluvii
ſigna ſentiret, certo credebant Medici hanc colicam
menſibus legitime fluentibus eſſe remiſſuram. Finitis
autem illis eadem, qua antea, paſſione exercebatur, li-
cet ordinario tempore ſemper ſufficienti quantitate
menſtrua prodirent. Annis aliquot ſub colicis crucia-
tibus peractis matrimonium iniit, & cum marito mer-
catore ſub ſtriſtiſſimo gelu merces emendi & venden-
di fine ad nundinas proſecta eſt, in quo itinere partes
extremas cum abdomine non ſolum nimio frigore ta-
ctas, ſed etiam domum rediens colicam ſenſit ſævio-
rem, quam tamen cum vino de corticibus aurantio-
rum cremato mitigavit. Tribus vicibus ſucceſſive im-
prægnata ſanos peperit infantes.

§. III.

Aſt marito opinione citius ante ſeptennium de-
functo in mœrorem nimium conſecta adſvetis colicæ
inſul-

insultibus subsequantium symptomatum cohors accessit, maxima nimirum præcordialis anxietas, germ. es wird ihr flau, schlin oder benaut, obfuscationes oculorum, tinnitus aurium, lipothymiaë frequentes, cordis tremor & palpitatio, partium extremarum refrigeratio, pressio ventriculi, als wenn ein Stein auf den Magen liege, dolores capitis & dorsi, Kopf und Kreuz brechen, incarcerati flatus, verschlossene Winde, & borborrygmi, Vomitus & eructationes sonoræ, debilis appetitus & pulsus, vires languidæ, urina pauca, aquosa, turbida, alvus segnior, interdum tamen aliquot dies nimis fluida, quæ excretio æque ac si ructibus frequens pateat exitus, wenn sie öfters laut aufstossen oder aufbölcken, oder Winde absetzen können, hos cruciatus sedare aliquantisper & mitigare solet.

§. IV.

Passioni huic molestissimæ jamjam septem annos fuit obnoxia, continuo quidem non decubuit, sed potius negotiis suis domesticis & mercatoriis potuit ut plurimum præesse. Neque certum invasionis tempus & periodum observarunt symptomata, nonnunquam enim horis matutinis ante potum herbæ Thee, nonnunquam post illum multoties ante, sub & post prandium, vel coenam, vel ipsa nocte exacerbascunt. inter alia præprimis multiplici experimento comper- tum habeo, viduam hanc post iracundiam aut terrorem, in quam verbo aut vultu austero incendi facillime potest, statim crudelissimam hanc circa præcordia anxietatem cum plurimis recitatis symptomatibus experiri. Eundem quoque effectum præbent esculen-

ta & potulenta, victus ratione lacticiis, fructibus horæis, carnibus & piscibus infumatis, induratis, salis, acidis quoque cibis admodum delectatur, præ omnibus tamen globulos farinaceos cum siccis prunis Damascenis & syrupo coctos, item fagopyrum, milium, pisa, fabas, brassicam rubram & albam libenter comedit. Cerevisia, potui quotidiano inserviens, tenuis, nomine & reipsa tenuis est, gering Trindsen, multoque minus, quam cerevisia Gedanensis nigra, satis cocta, sufficienter lupulata, legitime fermentata & defæcata reperitur. Hinc celerrime acefcit, & flatibus & borborygmis progignendis viam pandit. Perëgrinas autem cerevisias per mare, per tellus advectas, vinum quoque Gallicum & Rhenanum, etiam crematum non nisi saccharo remixtum bibere, plurimorum Incolarum Gedanensium mos est ac consuetudo.

§. V.

Scitu insuper maxime necessarium est, domicilia eorundem ita ut plurimum esse extructa, ut gravior aër Atmosphæricus, per anticas fores in ampla domorum spatia irruens, contentum ibi aërem, respectu totius Atmosphærae leviozem, valde premat, & vehementer expellat, si huic per fenestram aut januam e diametro aut postica in domuum parte apertam exitus concedatur. Homines autem, qui in ejusmodi loco, quem aër ille motu celerrimo perrumpit, paulo diutius commorantur, facillime flatulentias in intestinis incarceratas sentiunt, & conqueruntur: sie haben allzulång im Zug-Winde gestanden, und sich die Colic aufgerührt. Ulterius observari meretur, quod Gedan-

nen-

nenses pavimentorum aut tabularum ligneorum loco in atriis & hypocaustis, quam calcant terram, lapidibus quadratis varii coloris & figuræ, admodum concinne dispositis, mit Fliesen, exonare soleant. Quos lapides singulis ferme diebus aqua & instrumento setaceo, den Schrobber dicto, mundificare, & sine proverbiali sensu lateres lavare coguntur ancillæ.

§. VI.

Ultimo loco nec prætereundum silentio est, se-
xum sequiorem præcipue his cruciatibus flatulentis
esse expositum, quamvis adolescentes & viri nequa-
quam ab hac passione sint liberi & immunes. Dan-
tur tamen omnino gradus Colicæ hujus flatulentæ,
qui pro subjectorum differentia, causarum concurren-
tium & symptomatum pluralitate quam maxime dif-
ferunt. Alii enim propter anxietatem atrocissimam
ita prosternuntur, ut lipothymiis & deliriis obruantur,
& dies aliquot gravissime decumbant, alii vero mitio-
ra hujus Colicæ flatulentæ symptomata persentiscunt.

CAP. II.

CONTINENS HVJVS CASVS RESOLV-
TIONEM PATHOLOGICAM.

§. I.

Quemadmodum in meæ Dissertationis Titulo &
per totum Caput primum Colicæ flatulentæ,
Incolis Gedanensibus frequentissimæ, mentio-
nem feci, hujusque Historiam cum omnibus circum-
stantiis, qua potui perspicuitate, tradidi; ita quoque ean-
dem

dem definire & Pathologico scrutinio resolvere susceptum exigit negotium. Colica igitur flatulenta Incolis Gedanensibus frequentissima est morbus spasmodicus in canali intestinorum, præcipue verò colli residens, ab impura primarum viarum colluvie, & a flatibus præsertim incarceratis, pressionem ventriculi, anxietatem præcordialem, dolores capitis & dorsi, vomitus, borborygmos, alviq[ue] obstructions procreantibus dependens, spasticis stricturis ordinem & proportionem motuum in solidis & fluidis perturbans, & secretionis & excretionis functiones imminuens.

§. II.

Quum sub Colicæ generali nomine plures hujus morbi species comprehendantur, quæ gradu, causis, partibus affectis, nec non symptomatibus differunt: Sic in cognoscenda hac Colica flatulenta differentiam, quæ huic cum aliis Colicæ speciebus intercedit, paulo attentius evolvere necessarium est. Differt igitur Colica flatulenta a Colica humorosa, utpote aliis symptomatibus stipata: in humorosa enim fixus, perterebrans, pungens, aut rodens dolor abdominis, vel intestini colli percipitur, *Reissen und Kneipen im Leibe*, qui partim excrementis induratis, partim viscido-glutinosa & acidæ mucilagini, in intestinis stagnanti, sua debet incubula. Differt quoque ab illa Colica, quam convulsivam Practici denominant, seseque cum dolore contorquente, lacerante, lancinante nunc in duritiem abdominis tendente, aut convulsionibus, aut contorsionibus intestinorum, als wenn sich alles im Leibe umdrehet, manifestat, & à crispatura spasmodica nervo-

rum ad intestina distributorum, & per consensum affectorum nunquam non proritur. Neque ausim illam vocare Nephriticam, Podagricam, seu Arthritidem anamalain internam, nec hæmorrhoidalem, nec mere biliosam, utpote quæ horum affectuum signis, antecedentibus, causis & symptomatibus inseparabili nexu concomitantibus est destituta.

§. III.

Neque convenit Colica flatulenta cum eadem, quæ lue Venerea infecti nonnunquam affliguntur, nullis nisi mercurialibus unguentis succumbenti, ex diversissimo antecedentium causarum concursu orta, & a Zacuto Lusitano *L. 2. Praxeos Admirabilis Observ. 22.* adnotata. Neque huc pertinere videtur illa colicæ passionis species, quæ ex deglutitorum v. g. nummorum aureorum subsistentia in cellulis coli, stercorebus transitum præpedienti, originem duxit, observante Bartholino *C. 3. Epist. 69.* it. Borello *C. 4. Observ. 25.* Nec confundenda est cum atrocissima Colica, quæ tussim, præcordiorum angustiam, & respirandi difficultatem a vapore saturni hausto habuit comitem, qualis Observatio legi meretur in *M. N. C. Ann. 3. Observ. 131.* Nec Colica Calculosa in hunc censum venit, ubi nempe ex calculosa in intestinis concretione gravissimi dolores colici suscitati, & excretis e canali intestinorum calculis iterum mitigati sunt, qualia exempla Horstius *L. 4. Observ. 44.* & seqq. publici juris fecit. Distinctissima denique est ab illa Colica, cujus dolorum contumacissimorum scaturigo ex vermibus & lumbricis provenit, quam speciem Colicæ Verminosam Ama-

tus Lusitanus *Cent. 1. Cur. 5. § 33. p. 232. 236. 237.* ulterius delineavit.

§. IV.

Quanquam nemo negare potest, singulas Colicæ species sororiam quasi inter se habere cognationem; ut quævis tamen ab altera rite discernatur, maximo opere necesse est. In colica igitur flatulenta ab aliis Colicæ speciebus dignoscenda primario symptomata essentialia, & deinde, quæ cum aliis communia habet, pro viribus utut exiguis enodare me oportet. Symptomata quod attinet essentialia, sunt illa: flatus intestino colo firmissime incarcerati, eructationes sonoræ, & potius dicam, gravissime resonantes, & borborygmi sub incurvatione abdominis ab adstantium auribus distincte perceptibiles, & ab aliis colicis borborygmis vehementiori tono, quem præbent, differentes. Quæ cum aliis Colicæ speciebus communia habet symptomata, sunt spasmodicæ intestinorum & partium vicinarum stricture & tensiones, anxietas præcordialis, dolores capitis & dorsi, vomitus, alvi obstructions, perturbatio motuum, atque secretionum & excretionum imminutio. Causarum ratione omnino etiam differt Colica flatulenta ab aliis, quippe quæ non ex sola materiali causa peccante viscido-acida vel biliosa in intestinis semper præsentis exsurgit, multo minus intestinis insontibus ex sola spasmodica nervorum a plexibus mesenterii disperforum contractione primordia sumit, sed cum prædictis causis concurrentibus sæpissime depravatæ ventriculi functionis & labefactati motus peristaltici soboles est.

§. V.

§. V.

Definitione & differentia Colicæ flatulentæ præmissa, resolvendus est casus in hac Dissertatione recensitus, ut eo melius innotescat hujus morbi genesis atque indoles. Quod si itaque Colicæ flatulentæ in hoc casu allegatæ initium & progressum considero, clarissime patet, viduam hanc primis annis, ante profluvium lunare, initumque matrimonium e Colica laborasse Humorosa. Cujus rei testimonium perhibent colici dolores continui & flatulentiaæ frequentes cum alvi obstructione pertinaci junctæ. Causa tunc temporis non alia fuit, quam vitium in diæta commissum, ex quo saburra viscido-acida in regione prima, imprimis vero in intestino colo fuit coacervata; Siquidem ex §. 4. Cap. I. liquet, hanc foeminam saccharatis, alimentis dulcibus, fructibus horæis facile fermentescibilibus, lacticiniis & acidis delectatam esse, tenuemque pro potu ordinario cerevisiam citissime acescentem bibisse. Nihil autem magis intestinorum vitio Colicam excitare solet, quam acidum tunicis nerveis inimicissimum, unde etiam hi dolores suam duxere originem. Flatulentiaæ proventus alvique obstructio eodem jure materiam viscido-acidam in flexura coli stagnantem pro causa agnoscit. Quemadmodum autem morbis pro circumstantiarum varietate alia atque alia symptomata superveniunt; ita quoque in hoc casu symptomata, aliis Colicæ speciebus similima observanda occurrunt, ut venter tympani instar tensus, & flatibus repletus, pectoris angustia & capitis dolores, in sequentibus explicanda.

§. VI.

Quoniam vero hæc symptomata multoties quidem mitigata, nihilominus tamen penitus haud sublata sunt; sic quoque ventriculus & intestinorum canalis quantitate & qualitate peccantium & vitiosorum humorum majorem accumulavit copiam, majoremque contraxit labem & atoniam, corpusque hujus viduæ successive debilius, genus nervosum imbecillius redditum est, hinc non potuit aliter fieri, quin ad Colicam, qua diutius oppressa fuit, truculentiora accesserint symptomata, quorum causæ ulterius sunt evolvendæ.

§. VII.

Præcordialis igitur anxietas testante Ettmüllero nihil aliud est, quam dolor orificium ventriculi superius angens, qui ab hujus constrictione & motu convulsivo provenit. Hanc vero constrictionem & motum convulsivum suscitant flatus, a quibus fibræ irritantur & vellicantur, unde membranæ se contrahentes orificio superiori simul stringendo stimulum addunt, adeoque non ipsum cor laborat secundum vulgi opinionem sed ventriculi orificium superius radix est harum circa præcordia anxietatum. Nonnunquam tamen a partibus externis regurgitans sanguis cum impetu ruit ad cor, excitatque mole sua premente anxietates quam maximas.

§. VIII.

Obfuscationes oculorum, tinnitus aurium, lipothymiae, cordis tremor ac palpitatio, & dolores capitis partim a colluvie primarum viarum viscido-acida & amurca biliosa, partim a spasminis & flatibus incarceratis & con-

congestionibus sanguinis, derivari debent. Quod si enim materia peccans viscido-acida in intestinis paulo diutius remanet, tunc semper concipit majorem acorem, qui tunicam intestinorum nerveam admodum sensibilem rodendo & vellicando ad maximas strictureas impellit. Motu autem spastico in intestinorum canali simul quoque mesenterii plexus, qui a nervo intercostali & pari vago oriuntur, suosque ramos diffundunt partim ad renes, partim ad intestina, partim ad ventriculum nunc sævius, nunc mitius convelluntur, ut per consensum nervorum gravissima symptomata, v. g. in capite suscitata, causam tamen radicatam in spasmodica primarum viarum crispatura omnino habere possint.

§. IX.

Partium extremarum refrigeratio etiam spasmodicas pro causa habuit strictureas. Dum enim foemina sensibilibioris naturæ ad spasticas strictureas proclivis corpus suum vento, inibi dicto, dem Zug-Winde, exposuit, aut tempestate humida, pluviosa aut frigida per plateas deambulavit, aut etiam in conclavi lapidibus quadratis exornato recenter lotis, aut ab aeris mutatione humidis, paulo diutius comorata est, tunc protinus extremarum partium spasmus, non solum cutis superficiem cum deitiescentibus sub ea glandulis & tubulis occlusit, transpirationem impedivit, sordesque excrementitias versus interiora repulsit, verum etiam ventriculi & intestinorum canalem flatibus & borborygmis mirum in modum replevit, motumque peristalticum turbando maximos cruciatus excitavit. Multiplicibus quoque observationibus constat, hanc viduam statim insultibus

co-

colico-flatulentis obrutam esse, quando nempe ad iracundiam permota, aut terrore perculsa fuerit. Quod certiore me fecit, bilem per iram vehementius commotam, inque duodenum majori quantitate effusam, cum particulis acido-austeris mixtam, non solum atroces spasmos, sed etiam maximam flatuum copiam exitum sollicitantium produxisse. Terror quoque partium externarum spasmodicam efficit contractionem, qua sanguis a circumferentia ad centrum pellitur, unde vasa detumescunt, venis nullis, vel minimis tantum apparentibus, facies pallorem contrahit, partes externæ refrigerantur & contremiscunt. Terrorem insuper sequi solent anxietates præcordiales, spirandi angustia, pulsus debilis & frequens, obfuscationes oculorum, tinnitus aurium, lipothymia, cordis tremor ac palpitatio, flatus & borborygmi, & plura alia symptomata.

§. X.

Semper quidem in omnibus subjectis intestinum jejunum flatibus repletum reperitur, ut secundum plurimorum opinionem parietes intestinorum, ne invicem collabantur, distentos conservet, & consequenter tunicarum intestinalium pori maneant patuli. Ast de hujusmodi flatibus hic non est sermo, sed potius de illis, quorum in Casu hujus Dissertationis allegato facta est mentio. Flatuum itaque origo est investiganda, quæ sæpius materiæ viscido-acidæ & biliosæ, sæpius depravatis ventriculi & intestinorum functionibus atque atoniæ, nonnunquam etiam causis externis, ut refrigerationi pedum &c. & spasmo a peripheria ad centrum tendenti adscribi debet. A prædicta

dicta causa materiali celerrime subnasci posse flatus, crebra eorundem eruptio post iram testatur, pariter ac materiae viscidæ vel acidæ, vel amaricantis per vomitum ejectio. Assumta etiam alimenta flatus in primis viis generare posse, experiëntiâ comprobatur. Illi tamen, quorum tonus intestinorum est destructus, & functiones viscerum depravatæ sunt, ad progignendos flatus maxime dispositi habentur. Cujus rei testimonium exhibent viscerum tono destituti, qui ex cibis eupeptis seu facillimæ concoctionis, & minime flatulentis per vitiosam concoctionem & digestionem copiosissimos flatus parturiunt; cum tamen alii robustiores alimenta, utut maxime flatulenta, sine suborta digerunt flatulentia.

§. XI.

Flatuum generatione cognita ad truculentos illorum effectus explicandos procedendum esse arbitror, quod ut eo melius succedat, situs coli maxime est necessarius. Intestinum igitur colon a dextro ingvine incipiens supra circa dextrum renem sursum assurgit versus hepar, & inde sub costis nothis transversim fertur ad hypochondrium sinistrum, cujus magnam quidem partem occupat; nihilominus tamen mox angustatum contorquetur ad renem sinistrum, ubi tandem ad os sacrum in intestinum rectum devolvitur. Ex situ intestini hujus tortuoso & flexuoso intelligere unusquisque potest, materiam primarum viarum peccantem, & scybala indurata, ipsosque flatus non tantum in colo hospitium invenire aptissimum, sed etiam ipsum canalem cum retentis imbecillioribus in subjectis per spasmus coarctari & constringi posse. Quo autem constricto flatus incarcerationati per calorem internum rarefacti,

refacti, elasticitate sua & vi expansiva intestinorum distorquent gyrum, illorumque cavitatem distendunt, & statu naturali reddunt ampliorem, maximeque turgidum. Hinc borborygmi seu murmura ventris, hinc pressio ventriculi molestissima cum doloribus capitis & dorsi connexa, hinc venter tympani instar tensus, hinc anxietates præcordiales, hinc eructationes sonoræ, hinc virium & appetitus prostratio, alvique obstructions in Casu hoc resolvendo sævissimam suam exercuerunt tyrannidem. Cur autem Incolis Gedanensibus Colica hæc flatulenta solennis sit & frequentissima, ex antecedentibus petenda est ratio.

CAP. III.

COMPREHENDENS REFLECTIONEM
THERAPEVTICAM.

§. I.

QVum itaque hominum sanitas multiplicibus & innumerabilibus exposita sit mutationibus, quæ solidarum & fluidarum partium motus nimis augent vel infringunt, & secretiones & excretiones, aliasque functiones corporis animalis perturbant: vocanda omnino in subsidium est medendi methodus, quæ remedia causis morbificis extirpandis adæquata inveniat, eademque certo ordine, certo tempore ac dosi pro cuiusvis corporis & morbi conditione tota curationis periodo administret.

§. II.

Bina autem sunt, quibus medendi methodus innitur, genuina veritatis & certitudinis fulcra, quorum unum ratio, alterum experientia appellatur, nexu mu-

tuo sibi invicem jungenda. Illa namque, nisi experimentis firmetur, solis speculationibus etiamsi subtilissimis, morbos haud tuto extirpat; hæc vero nisi ratio accedat, fallacissima secundum Hippocrat. Aphorism. I. est, & agyrtarum potius ac circumforaneorum, qui rationibus solidis destituti solam experientiam crepant.

§. III.

Ut autem Medicus feliciter suo fungatur officio, suas habeat indicationes necesse est, quarum interveni rationes inquirat, cur in morbis hoc vel illud medicamen præscribendum vel fugiendum esse protinus dignoscit. Indicationes vero sumuntur ab ægrotantium symptomatibus, ad quas formandas etiam urinæ inspectionem aliquid conferre plurimi existimant. Non tamen hic intellectam volunt empyricam illam accidinatricem artem ex urina judicandi, & specialissima ægro nunquam viso præfagiendi, qua imperiti non aliter de morbi genio, de causis & modo fiendi impudentissima garrulitate perorant, ac si per aliquot menses intra corpus ægroti stipendia fecissent, vel ibi, tanquam in ventre balenæ cum Jona per triduanas moras totius œconomix animalis arbitri fuissent.

§. IV.

Resectis igitur supervacaneis ambagibus ad reflectionem Therapeuticam me ducunt quatuor indicationes, quas ratio dictitat, & experientia confirmat: Prima nempe: impura primarum viarum colluvies est corrigenda & evacuanda, secunda: Spasmi sunt consopendi, tertia: Flatibus procurandus est exitus, & denique quarta: ventriculo & intestinis labefactatis restaurandus est tonus. Indicationi primæ inserviunt ea, quæ acidum in primis viis præcipitant, viscidorum humorum saburram, quam urina turbida testatur,

statum, incidunt & resolvunt, bilem attenuant, & per alvum lubricam leniter educunt: Meo usui cessit medicamen ex aloe encheiresi quadam correcta & cum menstruo alkali-
no in elixiris formam redactum, die Alterations-Tropfen di-
ctum, quod non solum successive acidum præcipitat, visci-
dum resolvit, sed etiam bilem copiosius effusam vi laxante
lenissima educit, alvumque servat apertam.

§. V.

Secunda indicatio medicamenta exposcit spasmos con-
sopientia, in hunc finem pulveres Antispasmodicos, Cin-
nabarinos & Pillulas balsamicas Sthalii cum fructu adhibui,
& frequentem Clysterum emollientium svasi usum. Flati-
bus incarceratis exitus ut procuretur medicaminibus, ter-
tiæ indicationis urget necessitas, quod permultis Essentiis,
Carminativis, & Aromaticis in cassum adhibitis præstitit
Balsamus Vitæ, quo assumpto ut plurimum eructationibus
copiosissimis via patuit, & mitiora facta sunt symptomata.
Quartam indicationem quod concernit, ventriculo & in-
testinis labefactatis stomachica & roborantia dicantur: hac
ratione Pulverem Pomorum Aurantiarum immaturarum
adjecta pauca quantitate Pulveris Chakarillæ, aut ex his duo-
bus menstruo quodam digestionem Essentiam extractam non
sine fructu præbui usurpandam.

§. VI.

Licet Materia Medica non ita pauper & manca sit,
quin magnam farraginem medicamentorum cuiusvis indica-
tioni inservientium annectere potuissem, tamen ad proli-
xitatem evitandam undæ undam addere nolui. Hic tantum
quæ in Casu Dissertationis hujus recensito proficua fuere,
adposui. Plura legere qui satagit, prolixiores Celeberrimo-
rum Practicorum libros evolvat, in quibus majorem con-
scriptarum Formularum copiam in unaquaque Colica pas-
sione laudatarum inveniet. Quibus B. L. me relin-
quo commendatissimum.

F I N I S.

FACULTATIS MEDICÆ

IN ALMA AC PERANTIOVA HIERANA

DECANI

HIERONYMI Rudolfi

PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTORIS,

EMINENTISSIMI ELECTORIS MOGVNTINI CONSI-
LIARII ET ARCHIATRI, CHYMIÆ ET MATHEMA-

TVM PROF. PVBLICI, LAVD. FAC. MEDIC.

ET PHILOSOPH. ASSESSORIS

ORDINARII,

EPISTOLA GRATVLATORIA

AD NOBILISSIMVM, CLARISSIMVM ATQVE EXPE-
RIENTISSIMVM

DOMINVM

Graue Botte Lohr

Nordhusa - Thuringum,

& Medicinæ Practicum Gedanensem

Felicissimum,

DE DIV OPTIMO CVM SVCCESSV ABSOLV-
TIS STVDIIS, FELICISSIMA PRAXI MEDICA
HACTENVVS EXERCITA, ET OBTINENDIS SIMVL

PROMERITIS SVPREMIS HONORIBVS DO-

CTORALIBVS.

ralibus gratulari de obtenta saluberrima perfectione ternarii hujus speratissimi: *ευφροσύνης, ευπαιδείας & ευζωείας.* A Parentum enim Honoratissimorum prosapia Nobilissima prosemminatus 1. habilitate atque ingenio, 2. educatione, & 3. vitæ immunitate te nullibi non commendasti luculentissime. Te re ipsa commendas 1. doctrina, 2. vita, & 3. moribus. Te quoque Inclytæ atque Amplissimæ Facultati Nostræ Medicæ commendasti uberrime in examine primo, secundo & tertio, disputatione nim. publica Inaugurali, verbo: Te exhibuisti in studio physico & anatomico versatissimum, in pharmaceutico & chymico exercitatissimum, in theoretico doctissimum, in practico experientissimum, ut diu promeritum gradum Doctoris Medici supremum condebite reportes. En trinum perfectum. *Dei DEVS*, ut Tibi semper affulgeat imposterum quoque trinum perfectum: 1. Praxis Medica felicissima & sparta uberrima. 2. Conjugium saluberrimum, & tandem 3. post seros & Nestoreos quoque annos beata *ἀνέλυσις*; Sic enim ex omni parte eris beatus.

Dabantur è Museo d. XXIIIX. Junii M DCC XXVI.

Erffurti.

